

Rikketik

Titia Vaags

Schilderijen o.l.v. Desiree Bekkers

Titia Vaags schrijft verhalen en draagt deze graag voor. Tijdens het luisteren komen er allerlei fantasiebeelden op bij het jonge publiek. Desiree Bekkers begeleidt de kinderen vervolgens bij het uitwerken en schilderen van deze beelden. Titia en Desiree geven samen regelmatig workshops voor kinderen van 5 t/m 8 en van 9 t/m 12 jaar.

Titia Vaags - Vaags Taal & Verhaal - is tektschrijver, -redacteur en -corrector. Desiree Bekkers is beeldend kunstenaar en verzorgt schilderlessen voor jong en oud.

Rikketikketik

Titia Vaags

Schilderijen:

Anique, 5 jr.

Juna, 5 jr.

Sabine, 5 j r.

Simon, 5 jr.

o.l.v. Desiree Bekkers

2006

Simon, 5 jr.

Elize ligt lekker in bed. Opa heeft haar een mooi verhaal voorgelezen. Daarna heeft hij haar met zijn sterke handen goed ingestopt en een dikke kus gegeven. Elize gaf daarna net zo'n grote zoen aan Alfred Aap; haar knuffelvriendje voor de nacht.

Elize denkt terug aan de leuke middag met opa. Opa speelde dat hij een ezeltje was. Opa Ezeltje! Op handen en voeten kroop hij door de tuin. Hij deed net of hij het gras en de bloemen ging opeten. Elize mocht ezeltje rijden op opa's rug. Dat was hartstikke leuk. Telkens als Opa Ezeltje 'iaia' riep deed hij zijn billen omhoog en duikelde ze in het gras. Ze viel steeds opnieuw van Opa Ezeltjes' rug en dan rolde ze van het lachen door de tuin. Elize legt haar wang tegen Alfred Aap aan en valt in slaap. Elize is heerlijk aan het dromen. Toch schrikt ze ineens wakker.

'Tikketik, tik, tik,' hoort ze. En vlak daarna: 'Kaboem!' Ze drukt Alfred Aap stevig tegen haar buik aan. 'Dommerdeboem!' klinkt het hard. Ze voelt haar hart

sneller tikken. Zal ze opa roepen? Hè nee, denkt ze bij zichzelf, ik ben toch al groot!

Anique, 5 jr.

Ik heb Alfred en ik hoef heus niet bang te zijn voor een beetje gerikketikketik-boem.

Terwijl ze Alfred stevig over zijn rug aait, vraagt ze zich af waar het getik en geboem vandaan komt. Het lijkt net of de geluiden van de zolder komen, boven haar kamer. Zou opa daar aan het rommelen zijn? Nee, dat kan helemaal niet, opa slaapt in de kamer naast haar. Ze hoort opa's bed een beetje kraken, maar dat vindt ze niet eng. Het logeerbed kraakt altijd als opa daarin ligt. 'Misschien speelt hij 's nachts ook wel ezeltje,' fluistert Elize tegen Alfred Aap. Ze moet giechelen, want ze fantaseert hoe Opa Ezeltje op handen en voeten door zijn bed kruipt.

De laatste keer dat ze op zolder was, zag alles er normaal uit. Ze zocht een mooie koffer om Meindert Beer en Theo Tijgertje in op te bergen. Ze was veel te groot om met een heleboel knuffels tegelijk te spelen. Nou ja, behalve dan met Alfred Aap, en met Opa Ezeltje natuurlijk.

Elize schrikt van haar eigen gedachte: zouden de knuffels boos zijn? Boos, omdat ze in een donkere koffer opgesloten

zijn? 'Nou, dat zou ik ook niet leuk vinden,' zegt ze tegen zichzelf. 'Rikketikketik Klaboembonder,' klinkt het ineens.

Juna, 5 jr.

Ja, denkt Elize, ik heb vast gelijk. 'Rikketik!' Theo, haar lieve kleine tijgertje, slaat natuurlijk zo hard hij maar kan op zijn trommel die op zijn buik hangt. Elize krijgt het warm. Haar knuffels zijn boos op haar! Dat vindt ze helemaal niet leuk. Ze heeft veel met ze gespeeld. Ze denkt terug aan 'Feest voor de knuffels' en 'Op vakantie met Meidert Beer'.

Ze is altijd best lief voor ze geweest. Maar nu liggen ze alleen op zolder. 'Dommerdebomdoem!' Dat is vast Meindert Beer. Die schopt zeker met zijn stevige berenpootjes tegen de grote koffer. Opgewonden gaat Elize uit bed. Bibberend trekt ze haar sloffen aan. Ze vindt het koud. Nee, spannend. Of nee, allebei! Met Alfred Aap stevig onder haar arm geklemd loopt ze zachtjes haar kamer uit. Ze doet het licht op de gang aan. Dan klimt ze voorzichtig de zoldertrap op. 'Kraak,' doet een tree. Hoort ze opa's bed hier ook nog? Ze giechelt. Dan is ze boven. De maan schijnt door het dakraam naar binnen. Ze hoort nog een laatste 'Bomboembonder'. Ineens is het stil. Ze kijkt meteen naar de koffer. Bewoog hij daarnet niet even?

Sabine, 5 jr.

Nu weet ze het zeker: dat waren Meindert Beer en Theo Tijgertje! Maar nu zijn ze stil. Ze hebben Elize gehoord op de trap. Maar dat kan Elize niets schelen. Langzaam doet ze koffer open. Ze is helemaal niet bang meer voor het getik en geboem van daarnet. Nu is ze boos op zichzelf. Ze heeft Theootje en Meindert in een donkere koffer gestopt om nooit meer met ze te spelen. De koffer is open. Ze ziet haar lieve tijgertje en haar zachte beer. Snel drukt ze die, samen met Alfred, tegen haar buik. 'Zo!' zegt Elize tegen zichzelf. 'Nu ga ik gauw weer naar bed en ik stop alle knuffels er gezellig bij!'

'Hallo lieve meid.' Dat is opa! Snel stopt ze Theootje Tijger en Meindert Beer onder in haar bed. 'Ben je wakker geworden de donder? Oei oei,' zegt opa, 'wat een lawaai hè, meid. Maar gelukkig is het nu weer stil buiten.' Opa gaat op de rand van Elizes bed zitten. 'Wat bibber je toch,' en hij aait Elize eens lekker over haar rug. 'Als je weer schrikt van de donder, dan roep je me maar.' Dan geeft opa opnieuw een dikke zoen aan Elize. 'Welterusten Opa Ezeltje,' zegt Elize zacht.

Vaags Taal & Verhaal

Taalkundig bureau voor:
· tekstadvies · tekstcorrectie
· tekstproductie · tekstredactie

drs. Titia Vaags
Merkesstraat 9 3584 BG Utrecht
030-2899585 06-25301387
tvaaqs@casema.nl